

— Не давамъ!

Не дава баба и туй то. Преди Великденъ никому яйце не може.

Когато очерви яйцата, баба ги прибра въ пачника*) и ги скрѣта подъ одърчето. Бѣше рано. Не сж пѣли още първи пѣтли. Легна баба да подрѣмне. И задрѣма и захърка.

Нажалениятъ Месечко дълго обикаля край кумина

и не знаеше да я разбуди ли пакъ да ѝ се помоли, или да влѣзе и да открадне. Най-подиръ реши да открадне. Промъкна се по лекичка презъ кумина и по веригата слѣзе долу. Светна камината, светнаха юрганчето и бѣлата глава на баба. Наведе се хубавия

крадлю, избра най-червеното яйце и тихичко излѣзе нагоре.

Никой не го видѣ. Само сивото котенце го видѣ и скокна навънъ да обади на Меча рунтавия. Разлюти се Мечо и хукна да гони Месечка мълчишкомъ.

Накрай селото Месечко се спусна на голѣмата чешма, да си омие очерненото чело отъ саждитѣ. И щомъ се наведе надъ коритото, върху него се хвърли рунтавия Мечо и, нали бѣше много настървенъ — отхапа половината отъ челото му. Месечко изпищѣ и като стрела полетѣ нагоре. Яйцето бѣше въ торбичката и Мечо не можа да го отърве.

На другата нощъ Месечко се показва високо надъ звездитѣ съ половинъ чело — нащърбенъ.

Ангелъ Каралийчевъ.

*) Пачника — голѣма кошница за яйца.

